

őriznek-e falaikban vagy padlózatuk alatt középkori épületmaradványokat, továbbá hogy az Árpád-kori káptalani kerengő udvarának milyen nyomai vannak az épület alatt. A falak mellett 6 szondát nyitottunk, a feltárás a pincékben megközelítően a 11–12. századi földfelszín közeléből indult. Középkori falakat nem találtunk, a pincefalak legkorábbi részei a 17. sz. végénél–18. sz. elejénél nem korábban épültek. A kolostorudvaron működtetett temetőnek 90 sírját tártuk fel, korhatározó lelet a sírokban nem volt.

BICZÓ PIROSKA

347. Székesfehérvár, Mátyás király körút – Piac tér (MRT 12. k. 1/3 lh.)

(Fejér megye) Kú

A lépcsőzetesen kialakított földerdő sarokpontjait igyekeztünk 2006 őszi feltárásaink során rögzíteni. A feltételezett helyen négy árkot húztunk, 560 m²-t kutattunk meg. Az árkokban feltárjuk a földerdő rekonstrukciójához szükséges pontokat, megfigyeltük az erődítmény felépítményének szerkezetét. Ennek alapozása facölöpökre történt, a felépítmény gerendavázis lehetett, de vékonyabb faanyagot, szemetet, kereket, nagy mennyiségű állatcsontot és földet is felhasználtak építéséhez. Meghatároztuk a földerdő építésének korát, rekonstruáltuk alaprajzát a feltárások és a történelmi városalaprajzok alapján. A burkolatban bemutathatóvá tettük a rekonstruált alaprajzot.

A földerdő részleteinek feltárásakor a 4. sz. szelvényben csontvázakat is feltártunk, melyek az 1602. évi ostrom halottainak maradványai lehetnek.

A területen középkori, ill. 18–19. századi cseréptöredékek és egy nagyméretű kerék került elő.

SIKLÓSI GYULA

348. Székesfehérvár, Megyeház utca 7–11.

(MRT 12. k. 1/3 lh.)

(Fejér megye) Kk, Kú

A Megyeház u. 7–11. sz. házak területén futó két városfalszakaszt részleteiben 1998-ban már feltártuk. Ennek a feltárásnak a kiegészítő kutatásaként 2006 őszén akartuk pontosabban meghatározni a városfalak nyomvonalát, szintviszonyait, az esetlegesen előkerülő házak középkori maradványait.

A Megyeház u. 7. sz. ház belső kapujának keretkővét már korábban bemutatták. A középkori ház részleteit másutt nem találtuk meg. A ház telkén, a tárolóhelyiségek bejárata előtt húzott árokban csak a 13. századi városfal feltételezett maradványait sikerült megtalálnunk; pontosabb részleteit már nem sikerült megkutatnunk, mivel a viszonylag keskeny árok falai beomlással fenyegettek.

A városfal valószínűsíthető szélessége a csak félig feltárt árokban kb. 220 cm volt. Pusztulási törmeléke alatti rétegviszonyait sajnos nem tisztázhattuk. A Megyeház u. 11. területén 10 m hosszúságban tártuk fel

a sárga habarcsba formátlan kövekből rakott, 220 cm széles 13. századi városfal alapozását. A belső városfalhoz tartozó külső járósíntet a mai járósínt alatt 1,5 m-rel tártuk fel. Ez a járósínt nem volt vízszintes síkban kiépítve, hanem a külső, 17. században épült városfalig lejtett úgy, hogy e fal mellett felszínét 225 cm-re találtuk meg a mai felszín alatt. A fal pusztulási törmeléke erre a lejtős felszínre omlott. Dacára annak, hogy itt csak a városfal alapozásának alsó kősorát találtuk meg, pártázatával együtt az itt álló teljes falszakasz rekonstruálható az 1601-es német tollrajz alapján.

A 13. századi belső városfal és a 17. századi külső városfal közötti „Zwinger” szélessége átlagosan 10 m volt. A külső városfalat, melynek köveit fehér habarcsba rakták, a Megyeház u. 7., 9. és 11. sz. területén tártuk fel. A külső fal szélessége 2 m volt. A Megyeház u. 11. sz. ház telkén a külső városfal csaknem teljes magasságban áll.

A területen középkori ill. 18–19. századi cseréptöredékek kerültek elő.

SIKLÓSI GYULA

349. Székesfehérvár, Szedres-dűlő 16.

(Fejér megye) B

2006. december 12–22. között próbafeltárást végeztünk a telken. A létesítendő könnyűszerkezetes épület alapozási szintje alatt átlag 1 m mélységben egy bolygatatlan bronzkori település maradványai kerültek elő, amely jelenlegi információink szerint vastag humuszréteggel fedett és egyperiódusúnak tekinthető.

KOVÁCS LORÁND OLIVÉR

350. Székesfehérvár, Szent István tér 2–3.

(Fejér megye) Á, Kk, Kú

2005-ben szondázó ásatást végeztünk a Fejér Megyei Levéltár két udvarán. Feltártuk a várárok cölöpökkel védett partvonalát, az 1738-ban készített német nyelvű városalaprajzon megjelenő „Zwingert”, s az azt határoló külső városfalat és nyomvonalát két ponton is azonosítottuk, meghatároztuk. A feltárásokon megtalált középkori vizesárok legnagyobb mérhető mélysége a mai udvarsínt alatt 4,45 m mélyen volt. Az elbontott középkori városfal teteje 3,35 m mélységben, a fal alja 3,60 m mélységben volt. A feltárások során kétséget kizáróan megállapítottuk, hogy a városfalak 18. századi, történelmi ábrázolásainkon jól nyomon követhető elbontását követően a területet feltöltötték, a telkeket kibővítették új támfalakkal. Egyértelműen bizonyítást nyert, hogy az udvarokban legalább 2,5 m mélységű újkori feltöltési réteg van.

A 2006-ban végzett kutatások során összesen hat helyen nyitottunk szelvényt. Ezek segítségével négy ponton megtaláltuk és beazonosítottuk a 13. sz. végén épült városfal alsó kősorát, az alapozáshoz felhasznált cölöpöket, ill. gerendavázat. Előkerült a feltárt szakaszon